

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ
وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ ثُمَّ قَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ
أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ فَتَحَّتْ لَهُ ثَمَانِيَةَ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ يَدْخُلُ مِنْ
أَيِّهَا شَاءَ.

ABDEST

Muhterem Kardeşlerim!

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) bir gün Baki' mezarlığında defnedilmiş olan dostlarını ziyaret etti ve; “**Ey mü'minler yurdu! Size selam olsun! İnşaallah bir gün biz de size kavuşacağız**” dedikten sonra, “**kardeşlerimi görmeyi ne kadar da arzu ederdim**” buyurdu. Yanındakiler merak ederek; “Biz sizin kardeşleriniz değil miyiz? diye sorunca, Allah Rasûlü: “**Siz benim ashabımsınız, kardeşlerim ise henüz gelmemiş olanlardır**” buyurdu. Onları nasıl tanıyacağı sorulduğunda ise Efendimiz: “**Kardeşlerim yüz, el ve ayakları abdest nuru ile ışıdayarak geleceklerdir. Ben de onlardan önce gidip havuz başında onları bekleyeceğim**”¹ cevabını vermişti.

Aziz Kardeşlerim!

Abdest, Efendimiz (s.a.s)'in mi'râc olarak nitelendirdiği namaza ön hazırlıktır. Kur'an-ı Kerim'de namaza yönelen kimsenin önce abdest alması istenir.² Mi'râca çıkabilme ve ilahi huzura kabul edilme ümidiyle mü'min bu kutsi yolculuğa abdestle hazırlanır. Abdest sadece, Rabbimizin en önemli nimetlerinden olan suyun bedenimizle buluşması değildir. Abdest, adeta inananların manevi kalkanıdır. Hem beden, hem ruhen temizlenip arınmaktır. Maddi ve manevi güzelliğe erişebilmektir.

Abdestin, bedenimizi kirlerden, organlarımızı günahlardan, kalbimizi ise Allah'tan alıkoyan, gaflete mahkûm kılan, yaratılışımızın gayesini unutturan her türlü gayr-ı meşru tutumdan alıkoymasına gerekir. Vücudu temsilen belli organların yıkanması ve meshedilmesi bunun içindir. Abdestteki sembolik

yıkanmanın altında pek çok hikmet ve mana bulunmaktadır. Eller yıkanırken elin harama uzanmaması, yüz yıkanırken yüzdeki organlarla günah işlemekten uzak durulması, baş meshedilirken düşüncenin hayırlı ve olumlu işlere yönltilmesi, ayaklar yıkanırken Allah'ın rızasına uygun yerlere yürümesi, istikamet yolundan ayrılmaması sembolize edilir.

Kıymetli Mü'minler!

Ümit ederiz ki, abdest ayetinde yer alan “**Yüzünüzü yıkayın**” ilahi emre boyun eğen yüzümüz, “**O gün yüzler ışıllı ışıllı parlacak**”³ iltifatına mazhar olur. Gözlerimiz, “**Rablerinin cemaline bakarlar**”⁴ müjdesine nail olur. Ağzımızdan çıkan her söz, hikmetli ve manidar olur. Burnumuz, Hz. Yusuf'un kokusunu uzaklardan alan Yakub Peygamber misali cennetin kokularını duysun. Abdestle yıkanan ellerimiz helal kazanç için yorulsun. Ekmeğini, aşını yoksullarla paylaşsın. Yetimin başını okşayan, düşeni tutup kaldıran el olsun. Abdestle meshedilen başımız, bütün kötü düşünce ve olumsuz fikirlerden bağını koparsın. Abdestle yıkanan ayaklarımız sıratın geçercesine dünya yolculuğunda dikkatle yürüsün, ahirette varacağımız yer cennet olsun.

Aziz Müslümanlar!

Gelin öyle bir abdest alalım ki, Rasûlüllah Efendimiz bizleri abdest organlarımızın pırlıtlısından tanısin. Aldığımız abdest sadece dışımızı gören kirlere temizlemekle kalmamasın, gönüllerimizi de öfke, inat, haset, kin ve nefret gibi her türlü nefsanî duygulardan arındırsın. Zira Yüce Rabbimiz dış görünüşümüze değil, kalplerimize ve amellerimize itibar etmektedir. Bundan dolayı da gönül evimiz bedenimizden daha ziyade temiz olmalıdır.

Gelin böyle bir abdestin ardından iman ve ihlas ile öyle bir şehadet getirelim ki Efendimizin şu müjdesine erişenlerden olalım: “**Kim güzelce abdest alırsa, ardından “Eşhedü en lâ ilahe illallahu vahdehü lâ şerîke leh ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve rasûlüh. Allah'ım, sen beni sıkça tevbe edenlerden ve iyice temizlenenlerden eyle” diye dua ederse, kendisine sekiz cennet kapısı açılır, dilediği kapıdan cennete girer.**”⁵

¹Müslim, Tahâret, 39.

²Mâide, 5/6.

³Kıyâme, 75/22.

⁴Kıyâme, 75/23.

⁵Nesâî, Tahâret, 109.